

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Η΄ Λουκά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της [Κυριακής Η΄ Λουκά](#) (ι΄ 25-37)

Ο καλός Σαμαρείτης

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου», καὶ «τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν». Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῳς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

Ἐπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὁ ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε.

Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδωκε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Απόδοση σε νεολληνική το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακῆς Η΄ Λουκά

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, κάποιος νομοδιδάσκαλος πλησίασε τὸν Ἰησοῦ, καὶ γιὰ νὰ τὸν φέρει σὲ δύσκολη θέση τοῦ εἶπε· «Διδάσκαλε, τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ κερδίσω τὴν αἰώνια ζωή;» Ὁ Ἰησοῦς τὸν ρώτησε· «Ὁ νόμος τί γράφει;» Ἐκεῖνος ἀπάντησε· Ν' ἀγαπᾷς τὸν Κύριο τὸν Θεό σου μ' ὅλη τὴν καρδιά σου καὶ μ' ὅλη τὴν ψυχὴ σου, μ' ὅλη τὴ δύναμή σου καὶ μ' ὅλο τὸν νοῦ σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτό σου. «Πολὺ σωστὰ ἀπάντησες», τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς· «αὐτὸ κάνε καὶ θὰ ζήσεις». Ἐκεῖνος ὅμως, θέλοντας νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἑαυτό του, εἶπε στὸν Ἰησοῦ· «Καὶ ποὺ εἶναι ὁ πλησίον μου;»

Πῆρε τότε ἀφορμὴ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· «Κάποιος ἄνθρωπος, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ τὴν Ἱεριχώ, ἔπεσε πάνω σὲ ληστές. Αὐτοὶ τὸν ξεγύμνωσαν, τὸν τραυμάτισαν καὶ ἔφυγαν παρατώντας τὸν μισοπεθαμένο. Ἀπὸ κεῖνο τὸν δρόμο ἔτυχε νὰ κατεβαίνει καὶ κάποιος ἱερέας, ὁ ὁποῖος τὸν εἶδε, ἀλλὰ τὸν προσπέρασε χωρὶς νὰ τοῦ δώσει σημασία. Τὸ ἴδιο καὶ κάποιος λευΐτης, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ κεῖνο τὸ μέρος· παρ' ὅλο ποὺ τὸν εἶδε κι αὐτός, τὸν προσπέρασε χωρὶς νὰ τοῦ δώσει σημασία.

Κάποιος ὅμως Σαμαρείτης ποὺ ταξίδευε, ἦρθε πρὸς τὸ μέρος του, τὸν εἶδε καὶ τὸν σπλαχνίστηκε. Πῆγε κοντά του, ἄλειψε τὶς πληγές του μὲ λάδι καὶ κρασί καὶ τὶς ἔδεσε καλά. Μάλιστα τὸν ἀνέβασε στὸ δικό του τὸ ζῶο, τὸν ὁδήγησε στὸ πανδοχεῖο καὶ φρόντισε γι' αὐτόν. Τὴν ἄλλη μέρα φεύγοντας ἔβγαλε κι ἔδωσε στὸν πανδοχέα δύο δηνάρια καὶ τοῦ εἶπε· «φρόντισέ τον, κι ὅ,τι παραπάνω ξοδέψεις,

ἐγὼ ὅταν ξαναπεράσω θὰ σὲ πληρώσω». Ποιὸς λοιπὸν ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς τρεῖς κατὰ τὴ γνώμη σου ἀποδείχτηκε «πλησίον» ἐκείνου ποὺ ἔπεσε στοὺς ληστές;» Ὁ νομοδιδάσκαλος ἀπάντησε· «Ἐκεῖνος ποὺ τὸν σπλαχνίστηκε». Τότε ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· «Πήγαινε, καὶ νὰ κάνεις κι ἐσὺ τὸ ἴδιο».